

وب سایت استاد موسوی

	تاریخ روز: ۰۲/۰۲/۱۳۹۷	تاریخ ثبت: ۲۸ خرداد ۱۳۹۵	عنوان: فیض راز احدیت
---	-----------------------	--------------------------	----------------------

«بسمه تعالی»

فیض راز احدیت

یکی از اسرارشکوه احدیت خداوند متعال، نزول رحمت است. در واقع، تمام کلمات نازله حق از گذراحدیت او نازل می‌شود، اما در اینجا با توجه به این قانون که همیشه باید میان فاعل و مفعول و جاذب و مجذوب سنخیت باشد، سؤالی مطرح می‌گردد که چرا به ظاهر فیض‌ها در عالم ناسوت متکثرند در صورتی که باید رحمت حق بر یک خزانه نازل شود و واحد باشد نه متکثر. برای پاسخ به این پرسش به تدریس و تحقیقات دانشمند معظم فیلسوف متأله حضرت استاد موسوی در ذیل جلد ششم اسفار ملاصدرا، صفحه 305 رجوع می‌کنیم که در این صفحه حضرت ملاصدرا (اعلی‌ا... مقامه) می‌فرمایند: «واعلم أنا الكلمات النازلة من الحق تنزل إلى هذا المنتهى أحدى غیر منقسمة».

اما در مورد کلمه سدره‌المنتهی دیدگاه‌های مختلفی وجود دارد. بعضی سدره‌المنتهی را غایت معراج نبوی و بعضی کتاب لوح محفوظ دانند، بسیاری سدره‌المنتهی را عینیت بروز عصمت فاطمه (س) دانند و برخی سدره‌المنتهی را نقش ولایت دانند و دید هر یک از صاحب نظران مصاب است.

در مرحله نخست، کلمات نازله بسیط است؛ یعنی واحد است، پراکنده و قسمت قسمت نیست، غیر منقسم است. سراسر کلمات نزول در خزانه «سدره‌المنتهی» است و همه تکررها پس از آن است.

سؤال دیگری که مطرح می‌گردد این است که یابیدن این وحدت از کجاست؟

بهتر است چند مثال بیان کنیم که تفاوت بین وحدت در اینجا و وحدت در عالم ناسوت روشن گردد. ما و شما در فضایی حرکت می‌کنیم، به فضا که می‌نگریم، توده‌های ابری مشاهده می‌شود داوری می‌کنیم این یک ابر است، یا به سینه آسمان که می‌نگریم درخشان است، داوری می‌کنیم برقی دارد یا پرنده‌ای در فضا در حال پرواز است، داوری می‌کنیم یک یا چند پرنده در حال حرکت‌اند. در این مثال‌ها ابزار اصلی داوری‌های ما بر وحدت یا کثرت یکی از حواس ظاهری ما، مانند بینایی ماست که منتقل به خزانه فکر ما یا به دایره دانستی‌های ما می‌شوند. در واقع، داوری ما در عالم ماده پس از ورود به مأمَن دراکه یا به مأمَن علم و دانش ماست.

اما اینکه حضرت صدرا بیان فرموده‌اند: «کلمات نازله از حق به این نظام عرشی یا ناسوتی یا به آسمان این عالم واحد است و خزانه واحد سدره‌المنتهی است» این واحدیت از کجاست؟ محقق و فیلسوف متأله حضرت استاد موسوی نظرشان بر آن است که شخص ایشان (ملاصدرا) در یک ارتباط فوق العاده‌ای بوده‌اند؛ یعنی ارتباطشان فوق برحس بوده است زیرا با ابزار حس نمی‌توان فهمید که آن چه از حضرت حق صادر می‌شود واحدیت دارد. در واقع، یافتن وحدت را نه از ابزار چشم دانسته‌اند، نه با گوش و فکر خود بلکه این یافتن واحدیت باید فوق برعالم اندازه باشد.

باید توجه داشت چون بخواهند چهره نزولی را در این عالم حدوثی نمایان کنند، آن گاه است که ماهیت‌ها در دایره ترکیب‌اند و هر ترکیبی هم ظرفیتی وابسته به خود دارد. هر آنچه سهم گرفت شان از این «هی کلمه‌العلیا» است، می‌بلعد و منشأ اثر قرار می‌گیرند. بهترین مصادیق این چهره‌ها اولیای حق‌اند که از مأمَن کلمه‌العلیا فیض گرفتند، گاهی به وسیله دعا، گاهی به وسیله ذکر، گاهی به وسیله دانش، گاهی در اندازه‌های حکمت و گاهی در جاذبه‌های عرفان به مادون (جهان ناسوت و ما فیها) تفویض نمودند و از این گذراثرات رحمت رحمانیت را بر کون فرو ریخته و خواهند ریخت. پس ملاصدرا می‌فرمایند: بدان که کلمات نازله از حق که می‌خواهد به این عالم ناسوت برسد واحدیت دارد و منقسم نمی‌شود

اما وقتی به نظام ناسوتی رسید ، تقسیم بندی می شود بخشی از آن به سوی واقعیت ها می روند ، که ما وراء ناسوت اند ، بخشی از آن به سوی مستحذات (آنچه در این عالم حادث می شوند) می روند ، گاهی در اینجا و گاهی در جای دیگرند . به طور مثال یک مأمَن بلور زیباست اما گاهی در این طاقچه است و گاهی درویتیترین .

بدان گونه که شیخ زاهد کاظمینی گفت : شیئی برای ذکر و ذکرِ قیام نمودم دریافتم سراسرتاریک هستم ، به التجا و زاری درآمدم ، نهیبی به من تفهیم نمود که «ای تاریک دل ، چرا به اضطرابی؟ ازهی کلمة العلیای ما بهره بگیر» ، دریافتم هدف ملتجی و پیوست در دعا شدن به عصمت الکبری فاطمة الزهرا(س) است.

منبع : جلد ششم اسفار ، ازسلسله مباحث تحقیقی فیلسوف متأله استاد سید علی موسوی